

[Indenrigsministeren.]

principper, der hvert for sig har deres Beretigelse i det samlede Skattesystem, og saadan har jo dog hidtil alle været enige om at betragte dem. Man kan ikke blande disse to principielt forskellige Beskatningssystemer sammen og paastaa, at der skal gælde det samme Synspunkt for Ejendomsbeskatningen som for Indkomstbeskatningen.

Jeg skal saa kun sige et Par Ord i Anledning af de Udtalelser, som det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) fremsatte vedrørende Forholdene i Sønderjylland. Jeg erkender, at Udviklingen i Sønderjylland beskatningsmæssigt set har været meget betænkelig. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Enkeltheder, som der for saa vidt kunde være Grund til at anføre til Forklaring af, at Beskatningsforholdene har udviklet sig paa den Maade, som sket er, i Sønderjylland; jeg skal blot nævne som et konkret Udtryk for disse Forhold, at en Undersøgelse af Skatteforholdene i Sønderjylland sammenlignet med Skatteforholdene i de Amter, der nærmest bør sammenlignes med, Ribe og Vejle Amter, viser, at Ligningsprocenten i de sønderjyske Amter er 12 mod 7 i Ribe og Vejle Amter, og at Grundskyldspromillen i de sønderjyske Amter er 14 mod 17 i Ribe og Vejle Amter; altsaa Ejendomsbeskatningen er noget højere i Ribe og Vejle Amter, medens omvendt Personbeskatningsprocenten er op imod det dobbelte i Sønderjylland af, hvad den er i de to nævnte Amter. Den Udvikling, som disse Tal er Udtryk for, er meget skadelig for Sønderjylland, og i Indenrigsministeriet har vi fulgt denne Udvikling med megen Bekymring; jeg har ogsaa, som det ærede Medlem ved, ved Lejlighed drøftet disse Forhold med Myndighederne i Sønderjylland. Denne Udvikling er saa overordentlig skadelig for Sønderjylland, idet Forskellen er saa stor i Sammenligning med Naboamterne, at den faktisk virker skræmmende over for al Bosættelse og Ophold ud over det allermost nødvendige i de sønderjyske Landsdele. Netop fordi dette er Tilfældet, har en Ændring i Beskatningen som den, Udligningsforslaget her er Udtryk for, været saa nødvendig i Sønderjylland, og vel mere nødvendig der end i nogen anden Landsdel. Jeg beklager i og for sig meget, at den Dag, da vi staaer og skal gennemføre en Skatte-reform som den foreliggende, der vil virke saa overmaade gavnligt — jeg tænker paa Udligningsforslaget som Helhed — for Sønderjylland, har Oppositionens Repræsentanter for Sønderjylland ikke andet end Bebrejdelser at rette mod den Minister, som

har ønsket at støtte Sønderjylland beskatningsmæssigt set.

Det, jeg her har nævnt, er Udtryk for min Opfattelse, og de Anskuelser, som det ærede 10de tingvalgte Medlem fremførte angaaende den særlige Amtsbeskatning der-nede, berører i og for sig ikke dette afgørende Problem vedrørende Forholdene i Sønderjylland. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at her jo ikke med Hensyn til det specielle Problem om Amtsbeskatningen er Tale om et enstemmigt Ønske fra den sønderjyske Befolkning. Nej, der raader meget forskellige Anskuelser i den sønderjyske Befolkning angaaende disse Forhold; ikke blot uden for Landbruget har man den Anskuelse, som jeg nærer, men ogsaa inden for store Dele af Landbruget har man den samme Anskuelse. Samtidig med de første Ejendomsskatte love, som jeg forelagde — saa vidt jeg husker i 1930 —, forelaa der Henvendelser fra De samvirkende sønderjyske Husmandsforeninger om at gaa over til den samme Amtsbeskatning som i det øvrige Land. Der er for mig ikke Tvivl om, at Overgang til samme Amtsbeskatning som i det øvrige Land vil virke heldigt, vel at mærke, naar den kan træde i Kraft samtidig med den Skattelettelse, der gøres mulig i Forbindelse med Udligningsforslaget.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om nogle Tal. I Øjeblikket er Amternes Behov saadan noget som 2 Mill. Kr. Dette Beløb udskrives nu gennem Kommunebeskatning, men her maa man erindre, at det er ensbetydende med, at Halvdelen af disse 2 Mill. Kr. i Øjeblikket udskrives som Ejendomsskat, idet Sognekommunerne udskriver cirka Halvdelen af deres Behov paa Ejendom. Altsaa op imod 1 Mill. Kr. af de 2 Mill. Kr. udskrives for Tiden som Ejendomsskat. Men saa beder jeg om, at man erindrer, at naar Udligningsordningen her er gennemført, vil Amternes Behov — alt selvfølgelig under Forudsætning af, at der ikke kommer nye Behov til — gaa ned fra 2 Mill. Kr. til 1 450 000 Kr. Med andre Ord, Forskydningen i Amtsskatteerne er slet ikke af det Omfang, som man tror, med Hensyn til Ejendom, den ligger vel nær ved 1/2 Mill. Kr., og Forskydningen paa denne halve Million Kroner foregaar samtidig med, at der finder en Nedsættelse af de sognekommunale Udgifter Sted i Sønderjylland paa op imod 2 Mill. Kr. og en Netto-nedsættelse, naar de nye Skatter tages i Betragtning, i de sønderjyske Landkommuners Skat paa vel mere end 1 Mill. Kr.

Jeg drøftede disse Forhold med en kommunal Forsamling i Haderslev for kort